لماذا هذه هي أيام المهدي؟

ولې دا د امام مهدي د ظهور ورځې دي؟

Ketabton.com

ژباړونکی: أبوعمر محمد

(c) ketabton.com: The Digital Library

لماذا هذه هي أيام المهدي؟

[ولې دا د امام مهدي د ظهور ورځې دي؟]

أبوعمرمحمد

١٤٤١هـ

(c) ketabton.com: The Digital Library

رجاء

الحمدلله والصلاة والسلام على رسول الله و على آله وصحبه و من والاه

ثمّ أما بعد: دا چې مهدي –عليه السلام- راتلونکی دی او دهغې په راتګ سره به مسلمانانو هغه تللی عزت او مجد بېرته راګرځي، يوه اتفاقي مسئله ده چې ټول مسلمانان پرې موافق دي، خو دلته موږ دا موضوع د بحث لاندې نيولې چې؛ د مهدي –عليه السلام- ظهور به کله وي؟ آيا اوس هغه وخت دی چې دې ظهور وکړي او که نه؟ که دی نو د دې دپاره دلائل څه دي؟

دا او داسې نورو څه پوښتنو ته د ځواب موندلو دپاره دا مختصره رساله د (انصارالمهدي) د تحريک غړو له خوا ترتيب شوې، دا تحريک چې ګڼ کلونه وړاندې په يمن کې يې په فعاليت پيل کړی د مهدي د ظهور انتظار او هغې ته اعداد(تياری) کوي، او په دې لاره کې يې ډېر د پام وړ ګامونه پورته کړي چې کولی شو د ټولنيزو رسنيو لخوا هغې ته لاس رسی ومومو، خو دلته به په اختصار سره او د اشارې په حد کې پورته مسائل وڅېړل شي، دا به صرف د کار د پيل حيثيت ولري هغه چاته چې له دې مسئلې سره نوی مخامخ کيږي او دې کس ته لازمه ده ترڅو په مفصله توګه په دې موضوع کې تحقيق وکړي او ځان پرې پوه کړي.

تر خپل وسه پورې مو کوښښ کړی تر څو ترجمه کې آسانه او ساده الفاظ وکاروو خو بيا هم د اغلاق آثار پکې ليدل کيږي چې هغه به زموږ د انساني ضعف سبب وي، د امکان تر حده مو عبارت ترجمه کړی او کوم ځای کې چې د عين عبارت د ترجمې امکان نه وو د ژبې په قالب کې د راوستو د پاره مو يوڅه اندازه تصرفات کړي چې البته مفهوم مو همغه رسولی، بعضې کلمات چې بيان يې سخت وو او موضوع پورې يې مستقيم تړاو نه درلود دهغې ترجمه مو په يوساده عبارت سره کړې تر څو رساله راڅخه اوږده نشي.

د قوس -()- په مينځ کې مو د ضرورت په پام کې نيولو سره د الفاظو مترادفات، معترضه جملې او د بعضې مفاهيمو وضاحت ته ځای ورکړی، د احاديثو ترجمې ظاهري الفاظو ته په کتلو سره شوې او د کومې منبع څخه پکې کار ندی اخيستل شوی نو که کوم کمی زياتی پکې ليدل کيږي هيله ده هغه زموږ عجز وګڼی.

زموږ هدف ددې رسالې څخه صرف د دې موضوع رسول دي تر څو د لوستونکي سره په دې اړه سوچ پيدا شي او ورته متوجه شي، کوم واقعات چې داحاديثو څخه د اوسنی زمانې سره تطبيق شوي، اکثر قياسي او منطقي بنه لري او د تعديل او صرف نظر وړ دي، نو که همداسې وشول څنګه چې موږ ترې برداشت وکړ دا به د الله –سبحانه وتعالی- فضل وي، او که داسې ونه شول نو دا به زموږ انساني عجز او ناتواني وي.

إن نظن إلا ظنا و ما نحن بمستيقنين

(c) ketabton.com: The Digital Library

إمام بخاري - رحمه الله- او نورو محدثينو روايت کړی چې نبي اکرم - صلى الله عليه وسلم- فرمايلي:

بعثت أنا والساعة كهاتين، و أشار بأصبعه السبابه والوسطى.

ترجمه: زما مبعوث کېدل او قيامت داسې دي لکه دا دوه، او په خپلو منځنۍ او مسواکۍ ګوتو سره يې اشاره وکړه.

حکيم الترمذي په خپل کتاب نوادر الاصول کې ليکي: حدثنا صالح بن محمد بن أبي محمد، حدثنا يعلى بن هلال عن ليث، عن مجاهد، عن أبي هريرة –رضي الله عنه- قال: **قال رسول الله -صلى الله عليه وسلم-: إنما الشفاعة يوم القيامة لمن عمل الكبائر من أمتي، ثم ماتوا عليها، وهم في الباب الأول من جهنم، لا تسود وجوههم ولا تزرق عيونهم، ولا يغلون بالأغلال، ولا يقرنون مع الشياطين، ولا يضربون بالمقامع، ولا يطرحون في الأدراك، منهم من يمكث فيها ساعة ثم يخرج، ومنهم من يمكث فيه يوما ثم يخرج، و منهم من يمكث فيها شهرا ثم يخرج، ومنهم من يمكث فيها سنة ثم يخرج، و أطولهم مكثا فيها مثل الدنيا منذ يوم خلقت إلى يوم أفنيت، وذلك سبعة آلاف سنة...** وذكر بقية الحديث

ترجمه: أبو هريره -رضي الله عنه- فرمايی چې رسول الله –صلى الله عليه وسلم- داسې وفرمايل: بېشکه چې زما شفاعت د قيامت په ورځ زما هغه امتيانو ته دی چې کبيره ګناهونه يې کړي او په همدې حال وفات شوي، دوئ د جهنم په اوله دروازه کې دي، نه يې مخونه توريږي او نه يې هم سترګې(د اور په سبب) شني کيږي، او نه په زنجيرونو سره وهل کيږي، نه شيطانانو سره نږدې پريښودل کيږي، نه په وسپنيزو ګرزونو(ډنډو) وهل کيږي، نه په کندو(ژورو ځايونو) کې غورځول کيږي، د دوئ ځخه به ځه (خلک) داسې وي چې يو ساعت به جهنم کې پاته کيږي او بيا راوځي، ځه به داسې وي چې يوه ورځ پاته کيږي بيا راوځي، ځه پکې يو مياشت پاته کيږي بيا راوځي، ځه پکې يو کال پاته کيږي بيا راوځي، او ځه پکې تر ټولو اوږدې مودې ته پکې پاته کيږي(چې د هغې اندازه دومره ده) لکه د کومې ورځې ځخه چې دنيا پيدا شوې او ترڅو چې فناه کيږي، او دا -۷۰۰۰- کاله دي... او د حديث پاته برخه يې ذکر کړه.(الحديث)

او ابن عساکر فرمايی: أخبرنا أبو سعيد أحمد بن محمد البغدادي، أخبرنا أبو سهل حميد بن أحمد بن عمر الصيرفي، أخبرنا أبو عمرو عبدالله بن محمد بن عبدالوهاب، أخبرنا أبو جعفر محمد بن شاذان بن سعدوية، أخبرنا أبو علي الحسن بن داود البلخي، حدثنا شقيق بن إبراهيم الزاهد، حدثنا أبو هاشم الأيلي عن

(c) ketabton.com: The Digital Library

أنس بن مالك –رضي الله عنه- قال: **قال رسول الله -صلى الله عليه وسلم-: من قضى حاجة المسلم في الله، كتب الله له عمر الدنيا سبعة آلاف سنة، صيام نهاره و قيام ليله.**

ترجمه: نبي اکرم - صلی الله علیه وسلم - فرمايلي: چا چې ديو مسلمان حاجت د الله –سبحانه و تعالی- دپاره پوره کړ، الله –سبحانه و تعالی- به ورته د دنيا د عمر په اندازه د ورځې روژې او د شپې قيام (لمونځ او نور عبادات) وليکي، چې -۷۰۰۰- کاله دی(د دنيا عمر).

او ابن عدي –رحمه الله- فرمايی: حدثنا أبو إسحاق إبراهيم بن عبدالله البلخي، حدثنا أحمد بن محمد، حدثنا حمزة بن داود، حدثنا عمر بن يحيى، حدثنا العلاء بن زيد عن أنس -رضي الله عنه- قال: قال رسول الله –صلى الله عليه وسلم-:**"عمر الدنيا سبعة أيام من أيام الأخرة"** قال الله تعالى:**"و إنّ يوما عند ربك كألف سنة مما تعدون"**الآية

ترجمه: رسول الله - صلی الله علیه وسلم - فرمايلي: د دنيا عمر اوه(۷) ورځې دی د آخرت د ورځو څخه.(الحديث) او الله -سبحانه و تعالی- فرمايی:**و إنّ يوما عند ربک كألف سنة مما تعدون**.[1]

او طبراني –رحمه الله- په الكبير کې راوړي چې: ... عن الضحاك بن زمل الجهني قال: رأيت رؤيا فقصصتها على رسول الله –صلى الله عليه وسلم- فذكر الحديث وفيه: إذا أنا بك يا رسول الله على منبر فيه سبع درجات و أنت في أعلاها درجة، فقال –صلى الله عليه وسلم-:**"أما المنبر الذي رأيت فيه سبع درجات، و أنا في أعلاها درجة فالدنيا سبعة آلاف سنة، وأنا في آخرها ألفا"**.

ترجمه: له ضحاک بن زمل الجهني څخه روايت دی چې فرمايی: ما يو خوب وليد او هغه مې رسول الله –صلی الله علیه وسلم - ته بيان کړ، نو يوه خبره يې وکړه(ياده کړه) چې هغې کې دا ډول راغلي وو: لکه زه چې درسره يم(درته ګورم، يا ستا په ځای يم) ای د الله رسوله په داسې منبر ولاړ يې چې -۷- درجې لري او ته يې په اومه(آخري) درجه ولاړ يې، نو ويې فرمايل(رسول الله –صلی الله علیه وسلم-): هغه منبر چې -۷- درجې يې درلودلې او زه يې په اوومه(آخري) درجه کې ولاړ وم، نو هغه دنيا ده چې -۷۰۰۰- کاله عمر لري او زه يې په آخري زر کلونو کې يم.[2]

۱- [سورة الحج ۴۷]

۲- [دا حديث بيهقي په دلايلو کې تخريج کړی، او سهيلي په روض الانف کې راوړی او ويلي يې دي: دا حديث اګر که د سند په اعتبار ضعيف دی خو په موقوف ډول له ابن عباس - ر- څخه روايت شوی د صحيح لارو(طريقو) څخه چې هغه ويلي: دنيا -۷۰۰۰- ورځې ده، هره ورځ يې زر

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو دا آثار پر دي باندې دلالت کوي چې د دنیا عمر -۷۰۰۰- کاله دی، او دا چې د الله رسول – صلى الله علیه وسلم - په آخري زر کلونو کې مبعوث شوی دی، او بل اړخ ته د رسول الله -صلى الله علیه وسلم- داسې کلکې او څرګندې ویناوې دي چې پورته ذکر شوي آثار تأییدوي او تینګار پرې کوي، او دا دلایل د دې مسئلې دپاره ډېر ناآشنا حجت او د رسول الله -صلى الله علیه وسلم- د نبوت نښې دي، ځکه د صحابه کرامو –رضي الله عنه- سره د ریاضیاتو علم نه وو بلکې هغوئ داسې ول لکه څنګه چې الله –سبحانه و تعالى- د هغوئ باره کې فرمايلي -أميين- (نالوستي).

هوکې د بشریت لاربنود خپلو ملګرو لره دوه داسې بنسټونه(اساس، دلته ترې مراد په ګوتو سره اشاره کول دي) واضح کړې چې د دواړو د پیلېدو ځای یو دی او یو یې تر بل ۷/۶ په نسبت سره اوږد دی.[3]

رسول الله - صلى الله علیه وسلم- فرمايي: **"بعثت أنا والساعة كهاتين"** وأشار بأصبعه السبابة والوسطى.

ترجمه: زما مبعوث کېدل او قیامت داسې دي لکه دا دوه (او په خپلو منځنۍ او مسواکۍ ګوتو سره یې اشاره وکړه).

آیا مسواکۍ ګوته د منځنۍ په پرتله ۷/۶ په نسبت لنډه نده؟

بېشکه چې موږ ته یې -۱۴۰۰- کاله مخکې خبر راکړ او د دې مسئلې حاجت ته یې اشاره وکړه، او ددې امت خلکو(علماؤ) هغه رانقل کړي لکه څنګه چې د بشریت ستر ښوونکي (لاربنود) څخه موږ ته رارسېدلي، لیکن د هغه یاران پوه نشول مګر په دې چې د رسول الله -صلى الله علیه وسلم- په راتګ سره قیامت هم رانژدې شو ځکه د احصائیې او ریاضیاتو علم ورسره نه وو.

ګوندې الله -سبحانه و تعالى- په دې صحیح خبرې سره هغه ضعیفه خبره تأییدوله چې په آخره زمانه کې پرې دلالت کوي، داسې حال کې چې؛ امیران ظالمان دي، وزیران فاسقان دي، قضات خائنان دي، فقهاء (د دین پوهان) دروغجنان دي او همدوئ دي چې دا حقیقت پټوي.

په دې حدیث کې څو معناوې مراد دي، له هغوئ څخه څه دا دي:

کاله ده، او رسول الله - ص- یې په آخر کې مبعوث شوی. او ابو جعفر الطبري دا اصل صحیح ګڼلی او ددې مټ یې په نورو آثارو سره کلک کړی] باقي د دوهمې شمیرې

۳- [فرضا منځنۍ ګوته په -۷- مساوي برخو ویشو بیا مسواکۍ ګوته ورسره پرتله کوو نو دا به ومومو چې منځنۍ ګوته د مسواکۍ ګوتې څخه د همغې اوو مساوي برخو یوه برخه کوچنۍ ده]

(c) ketabton.com: The Digital Library

I. دا چې قیامت رانژدې دی
II. د دنیا عمر دومره باقي دی لکه څومره چې مسواکۍ ګوته له منځنۍ څخه شاته ده، چې اوومه حصه ده، او همداشان د رسول الله -صلی الله علیه وسلم- بعثت او د دنیا عمر له یوبل سره همدومره نږدېوالی لري.

نن موږ په کال -۱۴۴۱هـ- کې یو او د رسول الله –صلی الله علیه وسلم - د بعثت څخه -۱۴۵۳- کاله او شپږ میاشتې تیرې شوې دي(د بعثت له اول څخه) نو آیا الله -سبحانه و تعالی- دا امت -۴۵۳- کاله ځنډولی دی؟

ځواب: هو، رسول الله -صلی الله علیه وسلم- فرمایلي: **"إني لأرجو، ألا تعجز أمتي عند ربها أن يؤخرهم نصف يوم. قيل لسعد: وكم نصف ذلك اليوم؟ قال: خمسمائة سنة".**[4]

ترجمه: زه دا امید لرم چې زما امت به د نیمې ورځ په اندازه ځنډېدو څخه د الله -سبحانه و تعالی- په نزد عاجزه نشي، سعد(بن أبي وقاص) ته وویل شو: نیمه ورځ څومره ده؟ هغه وویل: -۵۰۰- کاله.

نو په دې حدیث سره موږ ته څرګندیږي چې د دنیا عمر له -۱۰۰۰- کلونو څخه اوړي اودا زیادت به له -۵۰۰- کلونو څخه دیر نه وي، په همدې سبب امام سیوطي –رحمه الله- په خپلې رسالې (الکشف عن مجاوزة هذه الامة الاف) کې یاده کړې چې وایی: **والذي دلت عليه الآثار أنّ عمر هذه الأمة يزيد على الالف سنة ولا تتجاوز الزيادة الخمس مائة سنة.**

ترجمه: او هغه څه چې آثار پرې دلالت کوي دا دي چې د دې امت عمر له -۱۰۰۰- کلونو څخه اوړي(زیاتیږي) او دازیادت به له -۵۰۰- کلونو څخه ډیر نه وي.

او داسې ښکاري چې آن د کمې پوهې والا خلک هم په دې پوهیږي چې موږ د دې امت د پای په باره کې غږیږو او دا هغه وخت دی چې یو ښایسته باد(شمال، هوا) به راشي او د هر هغه چا روح به ورسره قبض شي چې په زړه کې یې د زرې په اندازه ایمان وي، زموږ خبره د قیامت د راتلو په اړه نده چې د هغې په راتګ پوښتېدونکی له پوښتونکي څخه زیات نه پوهیږي(مالمسؤل بأعلم بها من السائل).

۴- [په صحیح ابو داود کې امام آلباني هم روایت راوړی او سعد بن ابي وقاص یې راوي دی]

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیکن کله چې دغه حدیث (د مسواکی او منځنۍ ګوتې والا) ذکر کیږي چې یو تقریبي بیان دی او دا احادیث د دې څرګندونه کوي چې رسول الله -صلی الله علیه وسلم- په آخري زر کلونو کې مبعوث شوی دی نو په دې پوهیږو چې ددې امت پای به د دنیا به پای(آخر) سره وي، بغیر د کوم معین وخت له ټاکلو څخه.

نو دا ډول حساب که وکړو چې؛ د امت عمر -۱۵۰۰- کاله دی او -۱۴۵۳- کاله تېر شوي دي نو موږ سره تقریبا -۴۷- کاله وخت باقي پاته دی، او دا مسئله د دې خبرې څرګندونکې (ښکارونکې) ده چې موږ په آخر الزمان کې ژوند کوو.

هوکې موږ په داسې یو وخت کې ژوند کوو چې: کار د هغه اهل ته نه سپارل کیږي، سلام په خاصو خلکو اچول کیږي، جوماتونه او د قرآن مصاحف ډیر ښایسته شوي(ظاهرا)، قلم ظاهر شوی، بازارونه نژدې شوي، تجارت خور(نشر) شوی تر دې چې ښځه له خپل خاوند سره شریکه ده (تجارت کې)، مال فریمانه شوی، خپلوياني پریکړای شوي، بربنډې او بد لباسه ښځې راښکاره شوي، وینزې خپله باداره زیږولي، او داسې خلک راپیدا شوي چې په درو باندې خلک وهي، پیښې لوڅې خلک او بزګروونکي(ګډوبزو والا) په بناء ګانو او آبادیانو کې دیوبل سره مقابلې کوي، تهمتونه، زلزلې او فتنې ډیرې شوي، ټول ملکونه(د کفارو) په موږ داسې راټول شوي لکه خوړونکي چې د خوراک په لوښي راټولیږي، او کمعقله خلک خبرې کوي(دعوامو په امورو کې او دحکم په مسائلو کې)، فتنې ټولو کورونو ته د ننه شوي، د رسول الله -صلی الله علیه وسلم- اولاد شړل شوي تر دې چې اشراف(عزتمندان او مشران) په دې نه پوهیږي هغوئ اشراف دي، مکه د مال او نفقې څخه ډکه شوې، د رسول الله -صلی الله علیه وسلم- مسجد لکه سپین قصر داسې جوړ شوی، د مشرق څخه تورې جنډې ښکاره شوي، ځمکه د ظلم او ځور څخه ډکه شوې... [5]

نو هغه څوک چې اوس هم شک لري چې موږ آخرالزمان کې یو د عقل څخه بې برخې دی.

اوس سوال دا دی: آیا داسې صحیح احادیث هم راغلي چې د امت (دژوند) مرحلې د هغې د عمر په اوږدو کې ذکر کړي او د هغې صفات او مرحلې یې بیان کړې وي؟ ښه...

امام احمد –رحمه الله- د حذیفة بن الیمان – رضي الله عنه- څخه روایت کوي چې رسول الله -صلی الله علیه وسلم- فرمایلي: **"تکون النبوة فیکم ماشاءالله أن تکون، ثم یرفعها إذا شاء أن یرفعها، ثم**

۵- [مراد دا چې د قیامت واړه علامات ټول ښکاره شوي]

(c) ketabton.com: The Digital Library

تكون خلافة على منهاج النبوة، فتكون ماشاءالله أن تكون، ثم يرفعها إذا شاء الله أن يرفعها، ثم تكون ملكا عاضا، فيكون ماشاءالله أن يكون، ثم يرفعه إذا شاء الله أن يرفعه، ثم تكون ملكا جبريا، فتكون ماشاءالله أن تكون، ثم يرفعها إذا شاءالله أن يرفعها، ثم تكون خلافة على منهاج النبوة" ثم سكت

ترجمه: نبوت(پيغمبري) به په تاسو کې وي تر هغې چې الله -سبحانه و تعالی- غوښتي وي، بيا به يې اوچت کړي کله چې وغواړي، بيا به (په تاسو کې) د نبوت پر منهج خلافت وي ترڅو چې الله -سبحانه و تعالی- غوښتي وي، او بيا به يې اوچت کړي کله چې وغواړي، بيا به ملوکيت(پادشاهت، سلطنت، ميراثي حکومت) وي تر څو چې الله -سبحانه و تعالی- غوښتي وي، بيا به يې اوچت کړي کله چې وغواړي، بيا به جبري حکومت وي تر څو چې الله -سبحانه و تعالی- وغواړي، او چې کله يې وغواړي نو اوچت به يې کړي، بيا به خلافت وي پر منهج د نبوت، او بيا رسول الله -صلی الله عليه وسلم- غلی شو(سکوت يې وکړ).[6]

او د ابن عباس –رضي الله عنه- څخه روايت دی چې رسول الله -صلی الله عليه وسلم- فرمايلي:**"۱- أول هذا الأمر نبوة و رحمة ۲- ثم تكون خلافة و رحمة ۳- ثم تكون ملكا و رحمة(إمارة و رحمة) ۴- ثم جبرية يتكادمون عليها تكادم الحمير. فعليكم بالجهاد و إن افضل جهادكم الرباط وإن أفضل رباطكم عسقلان".**

ترجمه: د دې امر اول د رحمت څخه ډک نبوت دی، بيا به د رحمت والا خلافت وي، بيا د رحمت والا ملوکيت(سلطنت) وي، بيا به جبري حکومت وي چې په هغې(قدرت، څوکۍ) به داسې خولې(منګولې) لګوي لکه د خرو(چارپايانو) په څېر(په شان)، نو دې وخت کې په تاسو جهاد لازم دی او بيشکه چې ستاسو بهترين جهاد رباط(سنګر، د اسپونو مجموعه) دی او بيشکه ستاسو د پاره تر ټولو غوره(ښه) رباط عسقلان دی.[7]

څوک چې دا ګمان لري چې موږ نن هم د خلافت راشده يا د عباسيانو، امويانو يا عثمانيانو د ملوکيت په دور کې يو چې په هغې کې رحمت دی لکه څنګه چې رسول الله -صلی الله عليه وسلم- موږ ته بيان کړی، نو موږ هغه ته نصيحت کوو چې خپل دا خوب او خيال دې په ښايسته او آرامه خوبځای کې پرېږدي(ويده دې وي د غفلت په خوب) لرې د هغه چا د لارې څخه د اسلام د دين نصرت او د خلافت د اقامت اراده لري.

۶- [دا حديث په سلسلة الصحيحة کې آلباني صحيح کړی]
۷- [امام آلباني په سلسلة الصحيحة کې راوړی]

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه نبي کريم -صلی الله عليه وسلم- صراحت راکړ چې په دې جبري مرحله کې به خلک په قدرت(ځوکی) او دنيايی مطلبونو داسې خولې لګوي لکه د خرو(چارپايانو) په شان، نو د هغه -صلی الله عليه وسلم- لارښوونه(توجيه) څه وه؟ (په تاسو جهاد لازم دی...)، دا توجيه په دريو درجو کې ده:

۱- د طلب جهاد ۲- د دفاع جهاد ۳- په غزه(عسقلان) کې جهاد

نو عقلمند انسان په دې شک نکوي چې په حديث کې ياده شوې د جبري حکم دوره همدا ده.

حقيقي سوال دا دی: چې آيا موږ د جبري حکم په اوله برخه کې يو، په منځنی برخه کې يو، او که په آخرنی برخه کې يو؟ آيا د رسول الله -صلی الله عليه وسلم- څخه داسې روايت او خبر راغلی چې د دې مرحلې وخت موږ ته وټاکي(معين کړي)؟

يو له هغو مسئلو چې عقلمند انسان يې په منلو کې شک نکوي هغه دا مسئله ده چې دا هغه مرحله ده چې ټول د ايمان والا انسانان (ولوکه ضعيف ايمان والا وي) د دې آرمان کوي چې خلافت راشده دې بيرته راوګرځي او دا ځکه چې په دې مرحله کې شيطان بيلا بيلې لارې پکې حاکمې دي، دهغې علوم د هغې ترلارې، د هغې مسلکونه په خلاف د تيرو مرحلو چې نبي اکرم -صلی الله عليه وسلم- په رحمت باندې توصيف کړې وې، او موږ ته يې دا مرحله څرګنده نکړه مګر د هغې د بدی په بيانولو سره(د خروپه شان به خولې لړوي).

په تيرو زمانو کې رحمت غالب وو نو ځکه د خلافت غوښتنه د عام امت نه وه، ليکن په دې مرحله کې داسې رحمت نشته چې عامو مسلمانانو ته دې ورسيږي بغير د خاصو څخه، نو د مسلمانانو ادنی طبقه(ټيټه طبقه په اعتبار د مال او قدرت) دا آرمان لري چې هغه رحمت دې راوګرځي چې په خلافت راشده او ملوکيت نظام کې و.

آيا د رسول الله -صلی الله عليه وسلم- څخه داسې روايت راغلی چې په هغې کې د آخرې زمانې د مسلمانانو د زړه حال بيان شوی وي؟

عن عبادة بن صامت –رضي الله عنه- قال: بينما نحن مع رسول الله - صلى الله عليه وسلم- وقوف إذا أقبل رجل فقال: **يا رسول الله ما مدة رجاء أمتك؟** قال: فسكت عنه الرسول - صلى الله عليه وسلم- حتى سأله ثلاث مرات ثم ولى الرجل فقال له رسول الله –صلى الله عليه وسلم- **:"لقد سألتني عن شيء ما**

(c) ketabton.com: The Digital Library

سألني عنه أحد من امتي رجاء أمتي مائة سنة". قال: فقال: **يارسول الله -صلى الله عليه وسلم- فهل لتلك من إمارة أو آية أو علامة؟** قال: **"نعم القذف والخسف والرجف وإرسال الشياطين الملجمة عن الناس".**

ترجمه: له عباده بن صامت -رضي الله عنه- څخه داسې روایت دی: داسې حال کې چې موږ د رسول الله -صلى الله علیه وسلم- سره ولاړ و، نو یو سړی مخې ته راغی او ویې ویل: ستا د امت د طمعې(امید) موده څومره ده؟ عباده وایي: نو رسول الله -صلى الله علیه وسلم- غلی پاته شو، تر دې چې درې واره یې وپوښتل، بیا سړی روان شو، نو رسول الله -صلى الله علیه وسلم- ورته وفرمایل: د داسې یوې مسئلې پوښتنه دې راڅخه وکړه چې زما هیڅ امتي زما څخه هغې باره کې سوال ندی کړی، زما د امت د امید موده -۱۰۰- کاله ده. راوي وایي هغه سړي داسې وویل: ای د الله رسوله -صلى الله علیه وسلم- آیا دا موده کومه نښه لري؟ ویې فرمایل: هو، بې ځایه تهمت(چې عام شي)، په ځمکه کې ننوتل(خسف)، زلزلې، او کله چې انسانانو ته تړل شوي شیطانان ولېږل شي.[8]

نو د دې مرحلې عمر پوره سل کاله -۱۰۰- دی، نو دا هغه پیړۍ(قرن) دی چې په حدیث کې یاده شوې او له نجد څخه به پیل کیږي؛ عن ابن عمر –رضي الله عنهما- أن النبي –صلى الله علیه وسلم- قال:**"اللهم بارك لنا في شامنا و يمننا. قالوا: وفي نجدنا؟ قال: اللهم بارك لنا في شامنا و يمننا. قالول: وفي نجدنا؟ قال: هناك الزلازل والفتن، وبها يطلع قرن الشيطان".**

ترجمه: له ابن عمر څخه روایت دی چې نبی اکرم -صلى الله علیه وسلم- وفرمایل: یا الله**!** موږ ته په شام کې برکت واچوې او په یمن کې، صحابه کرامو –رضي الله عنهم- وویل: اوپه نجد کې مو(برکت واچوې)؟ بیا رسول الله -صلى الله علیه وسلم- وفرمایل: یا الله زموږ په شام او په یمن کې برکت واچوه، هغوئ(اصحاب کرام) بیا وویل: او په نجد کې(برکت واچوه)؟ رسول الله -صلى الله علیه وسلم- وفرمایل: هلته زلزلې او فتنې دي(وي به) او هلته به د شیطان قرن(پیړۍ) راخیژي. [9]

۸- [حاکم په خپل مستدرک کې نقل کړی]

۹- [متفق علیه او لفظ د بخاري دی؛ بخاري -۱۰۳۷- مسلم -۲۹۰۵-]

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې حديث کې د شيطان د سليزې د پيل ځای په ګوته شوی(معين شوی)، چې موږ ته يې خبر راکړ هغه نجد دی، يعني د دې مرحلې پيل له نجد څخه دی او د دې مرحلې تيارې مخکې شوی دی د فتنة السراء.[10]

په ودريدلو(پيلېدلو) سره چې لوږی(دود، ګرد) به يې د الشريف حسين[11] له پښو څخه خيژي (يعنې فتنه د به د دې سرې له خوا پيلېږي) وروسته د دې فتنې پيل د عربي لويې جګړې په نوم ونومول شوه، اودا په پټ(غير محسوسه) ډول خپره(نشر) شوه چې ټولې د ننی پراخی ښکارندوينې(ظاهرې) او د خلکو ګڼې مجموعې(چې په حديث کې لفظ د رمې ورته کارول شوی) چې موږ پکې ژوند کوو يې رامنځته کړې، تر دې چې دوئ(خلک) له دې فتنو او د (سايکس بيکو)[12] له ليکو څخه په خپلو وينو ملاتړ(حمايت) کوي او د دې(فتنې) دپاره وژل کېدل د وطن له پاره د شهادت ګڼي.

د دې مرحلې په لړ(جريان) کې اميران ډېر شول او امانت پالونکي کم شول، حاکمان خائنان دي، وخت د غولونکو ګرځېدلی چې خائن پکې امانتدار او امانتدار پکې خائن ګڼل کيږي(يا هم دا چې امين پکې خيانت کوي او خائن پکې امانت ساتي)، دروغجن رښتونی(صادق) ګڼل کېږي او رښتونی انسان دروغجن ګڼل کيږي، کمعقله انسانان خبرې کوي(د عوامو او د حکم په مسائلو کې)، ديو قوم زعامت د هغوئ ذليل انسان کوي، او مشران يې فاسقان دي، او امانت يو غنيمت ګرځېدلی(په بې باکه ډول خيانت کيږي او خودل کيږي).

دا همغه مرحله ده چې؛ قاريان پکې ډېر شوي، عالمان پکې کم شوي، مفتي د سلطان(په خوښه) دی، او په دې وخت کې چې کوم فقهاء دي رسول الله -صلی الله عليه وسلم- موږ ته د دروغجنانو په صفت راپيژندلي، د منبر په سر خطيبان ډېر شول، د قرآن له مخې لوستونکي ډېر شول او (رښتيني)علماء کم شول.

دلته د قرآن د تجويد او خوش آوازئ د سياليو(مسابقو) اهتمام کيږي تر دې چې قرآن يې سندره او نغمه ګرځولې، او دهغې پوهه او په هغې کې تدبر او عمل يې له پامه غورځولی، له قرآن څخه يې صرف يو تاريخی اثر جوړ کړی پوښتنه يې صرف په (څوک غواړي مليونر شي) خپرونه کې کېږي، د قرآن څخه د هغه د رسم(تصوير) پرته څه ندي پاته،چې يا د تبرک دپاره دم پرې اچول کيږي اويا هم د

۱۰- [د دې فتنې څخه مراد د دنيا فراخېدل دي په خلکو باندې، د مال زياتوالی ډېر د راحتی اسباب...]
۱۱- [حسين بن علي الهاشمي د هاشمي عربو مشر او د مکې امير و په کال -۱۹۰۸- کې بيا يې وروسته دعثماني خلافت پر ضد د امپراتورئ او خلافت ادعا وکړه، بيا د -۱۹۱۶- څخه تر -۱۹۲۴- پورې د حجاز حاکم و]
۱۲- هغه پولې او ليکې چې د هغې په اساس ننني هيوادونه بيل شوي (سرحدات)

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرهنګي اثر په څېر ګڼل کيږي، يا هم د فولکلوري ادبياتو په شان د تعزيې په محافلو کې(لکه فاتحه خواني) چې مړو ته وړاندې کيږي نه ژوندو ته اورېدل کيږي، لکه د غربي کلتور په شان چې هغوئ په داسې محافلو کې کلاسيکه موسيقي او يو ډول خاص سورنی(پوکی) د جنازې او تعزيې وخت کې غږوي.

دا هغه مرحله ده چې ماشوم پکې ژر ځوانيږي، مشر پکې ژر زړيږي، زموږ نوي نسلونه د سيکولريزم تر سيوري لاندې را لوی شول، ماشومان د ساعت تيری او خوشحالی(موبايل، کمپيوټر، ټلويژن...) د اسبابو او بربنډو او بد لباسه ښځو له لوري تربيه کيږي، د ډېر لوی تعداد پيغلو تربيت د حجاب او حشمت(وقار، عفت) په کرکه کيږي او هغوئ حجاب او حشمت د شاته پاته کيدو(عدم تطور) رمز ګڼي همدارنګه د لوی تعداد ځوانانو تربيت د ګيرې، جهاد او شرعي حدودو څخه په کرکه کيږي؛ نو چې کله طبيعي عفت او فطرت لرې شي نو دوئ بيا هغې (شرعي حدود، حجاب، ګيرې...) ته د يوې فتنې، ياهم نوې منزوي پديدې په څير ګوري.

دا د يو مکمل مسلمان نسل د ژوند د تګلارې کوچنۍ بيلګې(مثالونه) دي چې د جبري حکومت او دسراء د فتنې تر سيوري لاندې د نجد څخه پيل شوې د شيطان سليزې پيلامې(نتيجې) دي، نجد د نبي -صلی الله عليه وسلم- په ارشاداتو کې ذکر شوی کله چې هغه -صلی الله عليه وسلم- د ختيځ(مشرق) لوري ته اشاره کوله او ويل يې (خبردار چې فتنه له دې ځای څخه ده)، او دنجد نوم به يې يادولو، نجد نن ورځ د **حجاز** په نوم يادېږي، او د اسلامي تاريخ په اوږدو کې په مکې او مديني حکم(پادشاهي نده شوې، پلازمينه نده ګرځول شوی) مګر په دې مرحله کې، ځکه د سعودي د دريمې پادشاهی پلازمينه(عاصمة، پايتخت، مرکز) دی او همدا حکومت و چې(هغه د رحمت والا) عثماني خلافت يې له مينځه يوړ. که موږ د سعودي تاريخ ته نظر وکړو دا به ومومو(پيدا کړو) چې سعودي حکومت -۱۹۲۱م- کال چې له -۱۳۴۰هـ- سره برابريږي نجد په مکمله توګه تر ولکې(تسلط) لاندې راوست، نو (د شيطان د پيړۍ) پيل په -۱۹۲۱م- کې و چې -۱۰۰- کاله کيږي دوام لري.

نو آيا دا په دې معنی ده چې د دې(پيړۍ) پای به په -۲۰۲۱م- يا - ۱۴۴۰هـ- کې وي؟

تر دې مهاله موږ د جبري حکم د پای کال(نيټه) په تقريبي توګه لاسته راوړ، هغه جبري حکم چې ځمکه يې(د شيطان په قرن کې) د ظلم او ځور او دټولو شيطاني لارو په بدايولو(رابښکارولو) سره ډکه کړه؛ نو لکه څنګه چې د دې مرحلې دپيل دپاره يو معين ځای ټاکل شوی و، داسې به د نبوت پر

(c) ketabton.com: The Digital Library

منهج ولاړ خلافت لپاره یوځای وي چې له هغې ځایه به څمکه له عدالت او انصاف څخه ډکه کړي لکه څنګه چې له ظلم او ځور څخه ډکه ده.

حاکم په خپل مستدرک کې له عبدالله بن مسعود –رضي الله عنه ـ څخه روایت کوي چې وایي: رسول الله -صلی الله علیه وسلم- موږ ته په داسې حال کې راغی چې خوښ و، او د خوشحالۍ اثر یې پر مخ څرګند و، نو چې موږ هره پوښتنه ترې کوله د هغې ځواب یې راکولو او یوکس به سوال نه و ختم کړی چې بل به پوښتنه وکړه(په متواتر ډول پوښتنې روانې وې) تر دې چې زموږ تر څنګ د بني هاشم د قبیلې د ځوانانو یوه ډله تیره شوه چې حسن او حسین -رضي الله عنهما- پکې ول، نو چې کله(رسول الله –صلی الله علیه وسلم-) هغوئ ولیدل پام یې ورواوړېد، او له سترګو څخه یې اوښکې روانې شوې، نو موږ ورته وویل: ای د الله رسوله -صلی الله علیه وسلم- موږ ستا په مخ کې داسې څه ګورو چې زموږ ندي خوښ(خفه ښکارې)، نو هغه -صلی الله علیه وسلم- وفرمایل: **إنّا أهل البیت اختار الله لنا الآخرة علی الدّنیا، وأنه سیلقی أهل بیتي من بعدي تطریدا و تشریدا في البلاد، حتی ترتفع الرایات سود من المشرق فیسألون الحق فلا یعطونه، ثم یسألون الحق فلا یعطونه، ثم یسألون الحق فلا یعطونه، فیقاتلون فینصرون، فمن ادرکه منکم أو من أعقابکم فلیأت إمام إهل بیتي ولو حبوا علی الثلج، فإنها رایات هدی یدفعونها إلی رجل من أهل بیتي یواطئ اسمه اسمي و اسم أبیه اسم أبي، فیملك الأرض فیملؤها قسطا وعدلا کما ملئت جورا و ظلما".**

ترجمه: زما اهل بیت(کور والا، بچیان) ته الله -سبحانه و تعالی- آخرت پر دنیا غوره کړی او بیشکه چې زما اهل بیت به زما څخه وروسته(په ځمکه کې) د شړل کیدو او پاشل کیدو سره مخ شي، تر دې چې له مشرق څخه به توري جنډې راپورته شي، دوئ به د حق(خلافت) غوښتنه وکړي نو وربه نکړل شي، بیا به یې غوښتنه وکړي نو وربه نکړل شي، بیا به یې غوښتنه وکړي نو وربه نکړل شي(درې ځل)، بیا به قتال(جګړه) وکړي نو(د الله له طرفه به) نصرت ورسره وشي(بریالي به شي)، نو چا چې له تاسو څخه او یا مو له اولادونو څخه دوئ وموندل(پیدا کړل) نو دوئ دې زما د اهل بیت امام ته راشي اګر که په واوره ښوییدلو سره(راتګ ته مجبورشي) ځکه دوئ به د هدایت جنډو والا وي چې خلافت به زما داهل بیت څخه یو سړي ته ورکوي، چې د هغې نوم به زما د نوم سره سمون خوري او د پلار نوم به یې زما د پلار نوم سره سمون خوري، نو په ځمکه به حاکم شي او عدالت او انصاف څخه به یې ډکه کړي لکه څنګه چې تر دې وړاندې له ظلم او ځور څخه ډکه وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو هغه څوک چې ځمکه له ظلم او ځور وروسته له عدل او انصاف څخه ډکوي هغه مهدي –عليه السلام- د اهل بيت امام دى او د ختيځ څخه راغلي توري جنډې به د هغه سره بيعت وکړي.

آيا د هغې بيعت وخت ټاکل شوى؟ ډير ښه...

هغه څه چې يو عقلمند انسان پکې شک نکوي داده چې؛ ځمکه نن د ظلم او ځور څخه ډکه شوې او دشرق څخه د تورو جنډو ښکاره کيدل د نبوت پر منهج د خلافت غوښتنه کوي، نو کوم دي هغه خبرونه(آثار) چې د هغې بيعت(د مهدي) موده ټاکي؟

په صحيح مسلم کي د أم سلمة –رضي الله عنها- نقل دي چې رسول الله -صلى الله عليه وسلم- فرمايلي: **"يعوذ عائذ بالبيت فيبعث إليه بعث فإذا كانوا ببيداء من الأرض خسف بهم، فقلت: يارسول الله –صلى الله عليه وسلم- فكيف بمن كان كارها؟ قال: يخسف به معهم ولكنه يبعث يوم القيامة على نيته".**

ترجمه: يو پناه غوښتونکى به (دالله) کور ته پناه يوسي، نو هغې ته به لښکر ورواستول شي، نو چې کله دوئ په بيداء(د مديني خوا ته منطقه) کې وي په دوئ به خسف وشي، نو ما(أم سلمة) ورته وويل: اى د الله رسوله -صلى الله عليه وسلم- نو دهغه چا باره کې څه وايې چې په جبر سره راوستل شوي(په دې لښکر کې)؟ ويې ويل: خسف به پرې کيږي د هغوئ سره، خو د قيامت په ورځ به د خپل نيت پر بنسټ حشر کيږي.

د نعيم بن حماد کتاب الفتن -۲۲۶- صفحه کې راغلي: تبيع داسې وويل: حدثنا الوليد بن مسلم عن صدقة بن خالد عن عبدالرحمن بن حميد عن مجاهد عن تبيع قال: **"سيعوذ بمكة عائذ فيقتل، ثم يمكث الناس برهة من دهرهم، ثم يعوذ آخر، فإن أدركته فلا تغزونه فإنه جيش الخسف"** اسناده حسن

ترجمه: يو پناه غوښتونکى به مکې ته پناه يوسي او وبه وژل شي، بيا به خلک د خپل عمر يو برخه ژوند وکړي(يو څه زمانه به تيره شي)، بيا به بل پناه وړونکى پناه يوسي، که هغه دې وموند(پيدا کړ) نو ورسره جګړه مکوه ځکه دا(دهغه سره جګړه کونکى لښکر) به د خسف والا وي.[حسن اسناد]

د دې حديث څخه دا جوته(ښکاره) شوه چې کوم لښکر د مهدي په لټه کې دي دا به د اول عائذ څخه وروسته راښکاره کيږي، دا په دې معنى چې دوهم عائذ به مهدي وي، او په دې هم پوه شو چې د دواړو عائذينو تر مينځ به د خلکو دعمر يوه حصه وي، نو هرچې اول عائذ دى هغه مو وپيژندلو او هغه (محمد

(c) ketabton.com: The Digital Library

بن عبدالله القحطاني) د (جهيمان العتيبي) زوم دی، او د شيطان په قرن کې يې مکې ته پناه يوړه په کال -١۴٠٠هـ- کې.

په دې معنی چې د ربښتينی مهدي ظهور به د دې پيښې څخه يوه (برهه) وروسته کيږي، نو ستا په نظر سره دا يوه برهه به څومره موده وي؟

د برهې لفظ داسې بريښي لکه يوه ګړۍ(يوه شيبه) او د تهامې(د عربي جزيرې د سمندرغاړې علاقې خلک) په نزد د سهار له خوا يو ساعت ته ويل کيږي، او داسې هم ګڼل کيږي چې يوه اوږده موده دې چې انسان يې تيروي(ټول عمر يې يا نيم عمر يې)، نو يوه شيبه يا يوه ګړۍ څنګه کولی شي دومره اوږده موده واوسيږي؟ او آيا داسې ساعت شته چې د انسان د ژوند په برابر دې وي؟

کله چې موږ د خپل ورځني ساعتونو ته وګورو نو يوه ورځ مو -٢۴- ساعته ده(دنن لمر ختلو څخه تر سبا همدا وخت پورې)، د دې مجموعه د انسان دپاره يوه شپه ورځ برابروي.

مګر د الله -سبحانه و تعالی- په نزد يوه ورځ زموږ د -١٠٠٠- کلونو سره برابره ده، نو په دې حساب يو ساعت زموږ د پاره څومره موده کيږي؟ ځواب...

١٠٠٠/٢۴ = ۴١,۶۶ چې ۴١ کاله او اته مياشتې کيږي.

نو آيا کيدای شي چې دا يوه برهة چې يو ساعت بريښي دومره اندازې ته دې ورسيږي؟

غالب ګمان دا دی چې د يوه برهة د الله -سبحانه و تعالی- په نزد يو ساعت دی چې د بنده دپاره له -۴١- کاله او اته مياشتو سره برابريږي، او دا وخت د اول عائذ څخه تير شوی، نو که چيرته دا عدد دقيق وي د مهدي –عليه السلام- بيعت به د -١۴۴١- کال رمضان سره وي.

آيا دا معقوله ده چې دا دې د شيطان د قرن پای وي؟

د شيطان د قرن پيل و: دوشنبه، لسم د محرم، -١٣۴٠هـ- کال؛ په دې ورځ د نجد(نننی رياض) په ټولو سيمو(منطقو) ولکه وشوه(سيطره حاصله شوه) چې د نجد څخه د شيطان د پيړۍ د پيل ټکی و.

او په ميلادي تقويم سره د قرن الشيطان پيل په: کال -١٩٢١م- يوولسم د سپتمبر کې و او چې سل کاله ورسره جمع کړو نو پيړۍ يې په -٢٠٢١م- کال، يولسم د سپتمبر پوره کيږي، او که دا د هجري سره تطبيق کړو نو حاصل يې -۴/٢/١۴۴٣- راوځي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې ځای څخه موږ ته د مهدي د بيعت اعلی او ادنی حد د شيطان د پيړۍ په ختمېدو سره به هجري او ميلادي کلونو کې معلوم شو او نتيجه يې داده [۱۰/۱/۱۴۴۱ ـ ۴/۲/۱۴۴۳] .

او د برهې والا حديث ديته اشاره کوي چې بيعت به -۱۴۴۱هـ- کال په رمضان کې کيږي، نو آيا دا صرف يو تصادف دی؟![13] که له بل اړخه وګورو نو د امت د عمر په حساب معلومولو سره دې پايلې ته ورسېدلو چې -۴۷- کاله عمر يې پاته دی.

له ابو هريرة –رضي الله عنه- څخه روايت دی چې رسول الله -صلی الله عليه وسلم- وفرمايل:**"الأنبياء إخوة لعلّات أمهاتهم شتّى، ودينهم واحد، وإني أول الناس بعيسى بن مريم –عليهما السلام- لأنه لم يكن بيني و بينه نبيّ، وإنه نازلٌ، فإذا رأيتموه فأعرفوه: رجل مربوع إلى الحمرة والبياض، عليه ثوبان ممصران، كأن راسه يقطر، وإن يصبه بللٌ، فيدق الصليب، و يقتل الخنزير، ويضع الجزية، ويدعوالناس إلى الإسلام، فيهلك الله في زمانه المِلل كلها، إلا الإسلام، و يهلك الله في زمانه المسيح الدجال، ثم تقع الأمنة على الأرض حتى ترتع الأسود مع الإبل، والنمار مع البقر، والذئاب مع الغنم، ويلعب الصبيان بالحيات، لا تضرّهم، فيمكث أربعين سنة، ثم يتوفى، ويصلي عليه المسلمون".**

ترجمه: پيغمبران علاتي(د يو پلار او بيلو ميندو څخه) ورونه دي، ميندې يې بيلې(جلا) دي، او دين يې يو دی، او زه تر ټولو(انبياو) په عيسی بن مريم –عليهما السلام- باندې اولويت لرم(نږدې يم)، ځکه چې زما او د هغې تر مينځ هيڅ نبي نه و، هغه رانازليدونکی دی، نو چې کله مو وليد ويی پيژنئ، چهارandام(مناسب اندام والا) سور سپين سړی، دوه سور رنګ ته ورته(مايله) جامې به يې پر ځان وي، داسې ښکاري لکه له ويښتو يې چې اوبه څاڅي، د سفر(دستړيا، ګرد) اثر به پرې نوي، صليب به مات کړي، خنځير به قتل کړي، په کفارو به جزيه کيدي، خلک به اسلام ته دعوت کوي، الله -سبحانه و تعالی- به ټول ملتونه(دينونه) هلاک کړي سوا د اسلام څخه، او الله -سبحانه و تعالی- به د هغه په وخت کې دجال هلاک کړي، بيا به په ځمکه کې امن خپور شي، تردې چې زمري او اوښان به يوځای څريږي، پړانګ او غوايی به له يوبل سره څريږي، او ليوه له رمې سره، ماشومان به د مارانو سره لوبې کوي او

۱۲- [د ليکونکي د ګمان مطابق البته داسې آثار شته چې د بيعت موده ۱۰ د محرم ښايی، خو رمضان به د بيعت د تياري لپاره يوه پيلامه وي، ځکه هلته به مهم واقعات کيږي لکه د هدې او صيحې احاديث چې ورته اشاره کوي]

(c) ketabton.com: The Digital Library

ضرر به ورته نه رسوي، (عیسی –علیه السلام-) به -۴۰- کال پاته کیږي، بیا به وفات شي، او مسلمانان به پرې د جنازې لمونځ ادا کړي.[14]

پورته حدیث پر دې دلالت کوي چې عیسی –علیه السلام- به د ځمکې په سر -۴۰- کاله پاته کیږي.

او رسول الله -صلی الله علیه وسلم- فرمایلي: **أبشركم بالمهدي يبعث في أمتي على اختلاف من الناس والزلازل، فيملأ الأرض قسطا وعدلا كما ملئت جورا او ظلما، يرضى عنه ساكن السماء وساكن الأرض، يقسم المال صحاحاً، فقال له رجل: ما صحاحاً؟ قال: بالسوية بين الناس، قال: ويملأ قلوب أمة محمد –صلى الله عليه وسلم- غنا و يسعهم عدله، حتى يأمر منادياً فينادي فيقول: من له في المال حاجة؟ فما يقوم من الناس إلا رجل واحد، فيقول: أنا. فيقول: ائت الخازن. فقيل له: أن المهدي يأمرك أن تعطيني مالاً، فيقول له: احث حتى إذا جعله في حجره وأبرزه ندم، فيقول: كنت أجشع امة محمد نفساً أو عجز عني ماوسعهم. قال: فيرده فلا يقبل منه. فيقال له: إنا لا نأخذ شيئاً أعطيناه، فيكون كذلك سبع سنين، أو ثمانٍ سنين، أو تسع سنين ثم لا خير في العيش بعده أو قال: لا خير في الحياة بعده".**

ترجمه: تاسو ته د مهدي(د راتگ) زیری درکوم، زما په امت گمارل کیږي (په داسې حال کې چې) اختلافات او زلزلې به وي، نو ځمکه به له عدل او انصاف څخه ډکه کړي لکه څنگه چې له ظلم او ځور څخه ډکه وه، د هغې څخه به دځمکې او آسمان اوسیدونکي راضي وي، مال به په صحاح توگه ویشي، چا وپوښتل: چې له(صحاح) څخه څه مراد دی؟ ویی ویل: په برابرۍ سره په خلکو کې (ویشل)، ویې ویل: او الله -سبحانه و تعالی- به د محمد -صلی الله علیه وسلم- د امتیانو زړونه د غنا څخه ډک کړي(زړونه به یې ماړه کړي)، او د هغه(مهدي) عدل به په دوئ پراخي راولي تر دې چې یو آواز کوونکي ته به امر وکړي، نو هغه به آواز وکړي: څوک مال ته ضرورت لري؟ نو د خلکو څخه به هیڅ څوک و نه دریږي مگر یو سړی! او وبه وایي: زه(مال ته ضرورت لرم)، نو(آوازکوونکی) به ووایي: ورشه خزانه دار ته(د خزانې ساتونکي ته)، نو دې خزانه دار ته به وویلی شي: مهدي تاته امر کړی چې ماته مال راکړې، نو (خزانه دار) به ورته ووایي: واخله، تر دې چې خپله غیږ به ترې ډکه کړي او پښیمانه به شي، نو وبه وایی(دا مال اخیستونکی): زه د محمد -صلی الله علیه وسلم- په امت کې تر ټولو حریص یم! او د دوئ د پراخئ څخه زه بې برخې شوی یم(عاجزه شوی یم)، (رسول الله -صلی الله علیه وسلم- د حدیث په ادامه کې) وفرمایل: مال به بیرته (خزانې ته) وروگرځوي، نو ورڅخه اخیستل کیږي

۱۳- [بخاري -۳۴۴۳-، ابوداود -۴۳۲۴-، احمد -۹۲۷۰- او لفظ د امام احمد د مسند دی]

(c) ketabton.com: The Digital Library

به نه، او ورته وبه ویلی شي: موږ ورکړی شی بیرته نه اخلو، نو همدا شان(حالات او فراخي) به وي -۷- کاله یا -۸- کاله یاهم -۹- کاله، بیا د هغه څخه وروسته ژوند کې هیڅ خیر نشته. [15]

نو دا حدیث د مهدي د پاته کیدو په موده دلالت کوي چې -۷،۸، یا ۹- کاله به وي.

لکه څنګه چې پوه شو د عیسی –علیه السلام- د پاته کیدو موده -۴۰- کاله ده او دا چې د مهدي د پاته کیدو کمه موده -۷- کاله ده نو مجموعه یې -۴۷- کاله شو، او دا همهغه د امت پاته عمر دی [۱۵۰۰ – ۱۴۵۳ = ۴۷] یعني د مهدي ظهور ته ډیر وخت ندی پاته، نو آیا دا ټول یو تصادف دی؟!

آیا دا یو تصادف دی چې په همدې وخت کې یو تحریک په نوم د (انصار المهدي) راښکاره کیږي؟ د سپینو جامو والا او تورو خولیو والا چې په هغې باندې د لوی امام (محمد–صلی الله علیه وسلم-) مهر دی، او د اهل بیت طرف ته دعوت ورکوي د مهدي –علیه السلام- د بیعت دپاره، لکه څنګه چې په آثارو کې یې ذکر شوی.

إن في ذلك لآية لقوم يتفكرون

۱۴- [مسند احمد -۳جلد،۳۷صفحه،۱۱۳۴۴ نمبرحدیث- حسن سند سره د ابو سعید په روایت]

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library